

Sygn. akt VI U 192/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska-Mozolewska

Protokolant: Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy T. T. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...), znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu T. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 czerwca 2016 roku do 8 lipca 2016 roku;
2. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. na rzecz odwołującego T. T. kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI U 192/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) w W. odmówił ubezpieczonemu T. T. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 czerwca 2016 r do 8 lipca 2016 roku na podstawie art. 13 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony świadczy pracę zarobkową w (...)w W., jego tytuł ubezpieczenia ustał dnia 2 kwietnia 2016 roku. Jednocześnie od 1 stycznia 2015 roku pełni on funkcję członka rady nadzorczej spółki (...) i z tego tytułu pobierał wynagrodzenie miesięczne.

T. T. wniósł odwołanie, ponosząc, że w okresie od 3 kwietnia 2016 roku do 13 maja 2016 roku i od 14 maja 2016 roku do 31 maja 2016 roku nie świadczył żadnej pracy na rzecz spółki (...)w tym nie wykonywał żadnych czynności, jako członek rady nadzorczej tej spółki.

(odwołanie – k. 1 – 4 akt sprawy VI U 358/16)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że z tytułu pełnienia funkcji członka rady nadzorczej odwołujący się pobierał miesięczne wynagrodzenie od spółki(...)ZUS powołał się również na art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa, argumentując, że po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego odwołujący prowadził działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia go tym ubezpieczeniem.

(odpowiedź na odwołania – k. 5-5 verte akt sprawy)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się T. T. był niezdolny do pracy nieprzerwanie w okresie od 30 marca 2016 roku do 31 maja 2016 roku, a następnie od dnia 1 czerwca 2016 r do 8 lipca 2016 r

bezsporne

Odwołujący pracował do dnia 31 marca 2016 roku w (...) w W. na stanowisku dyrektora operacyjnego. Od 1 stycznia 2015 roku przez cały czas pełni funkcję członka rady nadzorczej w spółce (...) z siedzibą w S.. W okresie od 30 marca 2016 roku do 8 lipca 2016 roku odwołujący się nie wykonywał żadnych czynności, jako członek rady nadzorczej tej spółki. Ostatnie zebranie rady nadzorczej w którym odwołujący się brał udział odbyło się dnia 18 marca 2016 roku. Z tytułu pełnienia członka rady nadzorczej w spółce (...) odwołujący się otrzymywał comiesięczne ryczałtowe wynagrodzenie w wysokości 1.000,00 zł, wynagrodzenie to nie było zależne od tego, czy odwołujący się brał udział w danym miesiącu w jakimkolwiek posiedzeniu, czy też nie.

(dowód: zeznania odwołującego się T. T. – protokół rozprawy z dnia 02.02.2017r. od 00:03:45 do 00:12:27 oraz protokół rozprawy z dnia 27.04.2017r. od 00:01:05 do 00:02:55, pismo dot. zebrań rady nadzorczej z dnia 09.05.2016r. – k. 22 akt organu rentowego, protokół ze Zwyczajnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółki (...) z dnia 30 czerwca 2011 roku – k. 15 – 18)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach organu rentowego oraz protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółki (...) z dnia 30 czerwca 2011 roku (k. 15-18), które to dokumenty nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania. Sąd oparł się również na zeznaniach odwołującego się T. T., które to zeznania zostały uznane w całości za wiarygodne, znajdują, bowiem potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie T. T. od decyzji w której ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2016 r do 8 lipca 2016 r.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2016 roku, poz. 372; dalej, jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 13 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy:

- 1) ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy;
- 2) kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby;
- 3) nie nabyła prawa do zasiłku w czasie ubezpieczenia, w przypadkach określonych
- 4) jest uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego;

5)

podlega obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu rolników określone w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd w toku postępowania wynika, że odwołujący się T. T. przez cały okres swojej niezdolności do pracy od 3 kwietnia 2016 roku do 31 maja 2016 roku otrzymywał wynagrodzenie ryczałtowe z tytułu pełnienia funkcji członka rady nadzorczej w spółce (...) z siedzibą w S.. Wynagrodzenie to było wypłacane ryczałtowo i wynikało z uchwały zgromadzenia akcjonariuszy tej spółki – nie było ono uzależnione od wykonywania w danym okresie jakichkolwiek czynności przez odwołującego się.

Sąd ustalił, że w okresie od 3 kwietnia 2016 roku 8 lipca 2016 roku odwołujący się nie brał udziału w żadnym posiedzeniu rady nadzorczej, czyli nie wykonywał on żadnych czynności związanych z pełnieniem tej funkcji w spółce (...) Ostatnie posiedzenie rady nadzorczej, w którym brał udział odbyło się 18 marca 2016 roku. Spełnienie przesłanki wymienionej w art. 13 ust. 1 pkt 2 wymaga nie tylko tego, aby działalność zarobkowa była kontynuowana lub została podjęta, ale również tego, aby stanowiła tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniała prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Udział ubezpieczonego w radach nadzorczych nie stanowił tytułu podlegania ubezpieczeniu chorobowemu, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), obowiązkowo lub dobrowolnie. Nie istnieją ponadto jakiegokolwiek podstawy do przyjęcia, aby udział ten zapewniał ubezpieczonemu prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Prawo to należy, bowiem odnosić do tych osób, które wprawdzie ubezpieczeniu chorobowemu nie podlegają, ale w związku z niezdolnością do pracy z powodu choroby mają zapewnione uprawnienia do odpowiednich świadczeń w tym okresie, na przykład sędziowie i prokuratorzy, którzy w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby otrzymują wynagrodzenie. W omawianym przepisie nie chodzi, więc o jakiegokolwiek świadczenia, lecz wyłącznie o takie, które (na podstawie przepisów szczególnych) przysługują za okres niezdolności do pracy spowodowanej chorobą. Wynagrodzenie za członkostwo w radzie nadzorczej spółki kapitałowej, o którym mowa w art. 392 § 1 KSH, takim świadczeniem natomiast nie jest (wyrok SN I UK 19/13 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 13-06-2013)

Tym samym nie została spełniona w niniejszej sprawie przesłanka z art. 13 ustawy zasiłkowej, oznacza to, więc, że zaskarżona decyzja odmawiająca odwołującemu się prawa do zasiłku za okres łącznie od 1 czerwca 2016 roku do 8 lipca 2016 roku jest niezgodna z prawem i podlega zmianie.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podst. art. 98 KPC oraz §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U. z 2015r., poz. 1800, ze zm.) – w jego brzmieniu na dzień wpływu odwołań do sądu. Opłaty maksymalne w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynosiły 360,00. Odwołujący był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w sprawie odwołania od decyzji. Mając na uwadze powyższe sąd zasądził od pozwanego kwotę 360 złotych.